

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 11. Rok: 2018 Číslo: 22

Radostná nádej kresťana vyplýva z jeho ozajstnej lásky

(z myšlienok sv. otca Františka)

Dobre vieme, že veľké prikázanie, ktoré nám zanechal Pán Ježiš, je prikázanim lásky: milovať Boha celým srdcom, celou dušou a celou myslou a milovať blížneho ako seba samého (porov. Mt 22,37-39). Sme teda povolaní k láske, k láske k blížnemu a toto je naším najvyšším povolaním, naším povolaním par excellence; a k nemu sa viaže aj radosť kresťanskej nádeje. Ten, kto miluje, má radosť nádeje, že dospeje k stretnutiu s tou veľkou láskou, ktorou je Pán.

Apoštol Pavol v Listu Rimanom nás vystríha: je tu riziko, že naša láska k blížnemu bude pokrytecká. Musíme si teda položiť otázku: kedy k tomu

dochádza, k tomuto pokrytectvu? A ako si môžeme byť istí, že naša láska je úprimná, že naša láska k blížnemu je skutočná? Že lásku k blížnemu nepredstierame alebo že naša láska nie je akousi telenovelou, ale láskou úprimnou, silnou...?

Pokrytectvo sa môže votrieť kamkoľvek, aj do nášho spôsobu, akým prejavujeme lásku. Toto sa preukáže vtedy, keď je naša láska zištná, poháňaná osobnými záujmami. A koľko je len zištných lások! Vtedy, keď sa charitatívne služby, pri ktorých sa zdá, že sa obetujeme, robia kvôli vlastnému predvádzaniu sa či preto, aby sme sa cítili spokojní: „Aký som len skvelý!“ Je to tak?

Toto je pokrytectvo. Alebo keď sa zameriavame na veci, ktoré nás „zviditeľňujú“, aby sme tak predviedli našu inteligenciu či našu schopnosť. Za týmto všetkým je falošná, klamná myšlienka, a síce že ak milujeme, je to preto, že my sme dobrí; akoby láska k blížnemu bola výtvorom človeka, výplodom nášho srdca. Láska k blížnemu je naopak predovšetkým milosťou, darom; schopnosť milovať je Božím darom

a musíme oň prosiť. A on ho veľmi rád dáva, ak oň prosíme. Láska k blížnemu je milosťou: nespočíva v tom, aby sme dávali zažiť tomu, čím sme my, ale tomu, čo nám darúva Pán a čo my slobodne prijímame; a nemôžeme ju prejavíť pri stretnutí s druhými, ak sa najskôr nezrodila zo stretnutia s miernou a milosrdnou Ježišovou tvárou.

Pavol nás pozýva uznať, že sme hriešnikmi, a že aj náš spôsob, akým milujeme je poznačený hriechom. Zároveň však prináša novú zvesť, zvesť nádeje: Pán pred nami otvára cestu oslobodenia, cestu spásy. Je to umožnenie toho, aby sme aj my žili veľké prikázanie lásky a stali sa nástrojmi Božej lásky.

Apoštol Pavol nám teda týmito slovami nechce ani tak robiť výčitky, ako nás chce skôr povzbudiť a oživiť v nás nádej. Veď všetci máme skúsenosť toho, že prikázanie lásky nežijeme naplno alebo tak, ako by sme mali. Avšak aj toto je milosťou, lebo nám to pomáha pochopiť,

že sami zo seba nie sme schopní skutočne milovať: potrebujeme, aby Pán neustále obnovoval tento dar v našom srdci. Práve vtedy sa vrátíme k oceňovaniu maličkostí,

jednoduchých, obyčajných vecí; vrátíme sa k oceňovaniu všetkých týchto maličkých každodenných vecí a budeme schopní milovať druhých tak, ako ich miluje Boh, želajúc si ich dobro, čiže aby boli svätí, priateľmi Boha.

Apoštol Pavol nám pripomenul tajomstvo: v nádeji sa radujte (porov. Rim 12,12). Je to radosť nádeje, lebo vieme, že za akýchkoľvek okolností, aj tých najnepriaznivejších, a aj popri našich vlastných pádoch, Božia láska nechýba. A tak so srdcom navštíveným a obývaným jeho milosťou a vernosťou žijeme v radosnej nádeji, že tým málom, čo len dokážeme, oplácame na bratoch to kvantum, ktoré od neho denne prijímame.

Sv. liturgia – centrum kresťanského kultu

(charakteristiky východnej liturgie)

Prvé svedectvo o štruktúre liturgie nám podáva apologét kresťanskej viery sv. **Justín** (2. st.) v jeho spise Apológia: zhromaždenie veriacich v deň slnka, čítanie SZ a NZ, homília, prosby veriacich, bozk pokoja, prenesenie darov, pripravenie obetného stola, anafora, lámanie chleba, prijímanie. Z toho vidíme jednoduchú štruktúru prvokresťanskej liturgie.

Liturgia prvých čias kresťanstva nemala vstupné modlitby kňaza, ani pri obliekaní, ani pri proskomídií žiadne úkony s modlitbami. Keďže nebolo spievanie antifón, tak nebol malý a veľký vchod. Spievanie antifón, striedajúcich sa s ekténiami, vzniklo na základe slávnostných celomestských krížových pochodov z chrámu do chrámu, ktoré viedol v Carihrade ešte sv. Ján Zlatoústý. Carihrad ako hlavné mesto kresťanského cisárstva a účasť cisára na bohoslužbách sa odrazila na obradovej stránke bohoslužby. Pod vplyvom dvornej etikety vstup cisára do chrámu dostáva charakter pompézneho vchodu. Ešte väčšiu slávnosť nadobúda prenesenie chleba a vína na prestol, v ktorom sám cisár vyplňa skromnú funkciu sviečkonosiča.

Slávnostná udalosť bohoslužby potrebuje náležitý vzhľad kňazských rúch a tiež náležitej duchovnej prípravy. Tak vznikajú vstupné modlitby a úkon obliekania s modlitbami. Tak isto príprava chleba a vína na liturgiu nadobúda charakter samostatného činu s modlitbami. Prvotná liturgia získava nový vzhľad a stáva známa ako byzantská.

Hlavnými bodmi prvotnej liturgie teda boli:

- vchod do chrámu
- príprava oltára
- sväté prijímanie

Všeobecne v prvokresťanských časoch sa liturgia rozdeľovala na dve časti: **liturgia slova** a **liturgia obety** a postupom času a vývojom katechumenátu v 3.-4. st. na liturgiu katechumenov, kde sa čítalo Božie slovo a liturgiu veriacich, kde sa konalo premenenie a prijímanie.

V súčasnosti sa rozdeľuje liturgia na 3 časti: proskomídia, liturgia katechumenov, liturgia veriacich, podľa troch períód Kristovho života: od narodenia po krst v Jordáne, od krstu po smrť na kríži a od vzkriesenia po nanebovstúpenie.

My v našom časopise budeme jednotlivé časti svätej liturgie spoznávať na základe schémy, ktorú preferujú mnohí odborníci v oblasti liturgiky:

1. Prípravné modlitby a obliekanie kňaza
2. Proskomídia
3. Liturgia slova
4. Obrady pred anaforou
5. Anafora
6. Obrady po anafore

Prípravné modlitby a obliekanie kňaza

Kňaz po príchode do chrámu sa modlí s diakonom vstupné modlitby. Prosí v nich o dar Svätého ducha, odpustenie hriechov, o milosti potrebné k sláveniu a s radosťou vstupuje do svätyne, pripravený na začatie liturgie. Počas sprievodných modlitieb sa neskôr s diakonom obliekajú do bohoslužobných rúch, aby aj viditeľne vyčlenení spomedzi ľudu sa postavili len k službe oltára.

Počas obliekania jednotlivých častí kňazského rúcha hovorí kňaz predpísané krátke modlitby.

Kňaz si oblieka **stichár**, ktorý je na spôsob Áronovej tuniky (Ex 28,39). Nasleduje **epitrachil**, ktorý podľa

Simeona Solúnskeho znamená vyliatie milosti Svätého Ducha, ktorého dostáva ku vykonaniu sviatosti. Potom **pás**, podľa Áronovho pása (Ex 28,39), zodpovedá zlatým pásom anjelov prepásaných cez prsia (Zjv 15,6), na znak sily svojej prirodzenosti, poslušnosti, pripravenosti, čistoty a česti a bezúhonnosti k službe.

Nárukavnice sú znakom pripravenosti

bojovať s vrahom ľudskej duše a znakom oslavy všemohúcnosti a sily pravice Pánovej, ako v SZ konala zázraky (Ex 15,16), tak i teraz premieňajúca chlieb a víno na Telo a Krv Ježiša Krista. Ruky kňaza, ktorými udeľuje požehnanie a koná bohoslužbu, to už nie sú jeho ruky, ale pravica

Ježiša Krista. Nasleduje **nabederník** ako čestné vyznamenanie za horlivosť a bdelosť pri obrane viery, symbol duchovného meča. Nakoniec si oblieka **felón**, ktorý predstavuje vrchný odev apoštolov, ktorý bol u Židov bežným oblečením, zvrchu pliec položeným plášťom. Felón to je oslava Cirkvi ako nového diela, to je radosť, pravda a krása nového života, predobraz Božieho kráľovstva a Kráľa, ktorý večne „*kraľuje a obliekol sa v nádheru*“ (Ž 92,1).

Láska k blížnemu

(myšlienky na potešenie duše)

„Ak mi to nedovolíš, nebudem môcť ísť do školy! Bola by to hanba... Je to veľmi dôležité, mama!“ Elena sa pustila do plaču. To bola jej najúčinnejšia zbraň.

„No tak dobre, urob ako chceš...“ zamrmlala matka a hodila lyžičku do drezu. „Budeš vyzerat' ako strašidlo. Tvoja vec.“

V ďalších dvadsiatich troch rodinách sa odohrala viac-menej podobná scéna. Bolo to v rodinách žiakov 2.B triedy strednej školy Karola Alberta Savojského. V ten deň sa dohodli na niečom dôležitom. V 2.B však bolo dvadsaťpäť žiakov. A naozaj, len v dvadsiatej piatej rodine sa vyvíjali veci trochu inak. Betka sa zmenila na uzlík nervov a jej mama a ocko sa snažili povzbudiť ju. Dievčinka utekala už po pätnásty raz poobzerať sa do zrkadla.

„Budú sa mi smiať, viem to. Maja ma neznáša a Paľo mi hovorí ‚špáradlo‘... Už sa nevedia dočkať.“ Po líčkach sa jej začali kotúľať veľké slzy. Pokúšala sa nasadiť si na hlávku šiltovku, ktorá jej bola trochu veľká.

Ocko sa na ňu zahľadel s pokojným výrazom: „Netráp sa, Betka. Čoskoro ti dorastú. Tvoja liečba prebieha veľmi dobre a o pár mesiacov budeš

v poriadku.“ „Ja viem, ale pozri!“ Betka nešťastne ukázala na svoju lesklú a ružovú hlavu v zrkadle. Pri liečbe leukémie, ktorá ju postihla pred dvomi mesiacmi, jej vypadali všetky vlasy.

Mama ju objala: „Vydrž, Betka. Uvidíš, že ich to rýchlo prejde...“

Betka smrkla, nasadila si šiltovku, vzala ruksačik a pobrala sa do školy.

Pred dverami 2.B sa jej srdiečko silno rozbúchalo. Zavrela oči a vstúpila dnu.

Keď ich znovu otvorila a chcela ísť k svojej lavici, naskytol sa jej čudný pohľad. Všetci, ale naozaj všetci jej spolužiaci mali na hlave čiapky! Obrátili tváre k nej, s úsmevom si čiapky zložili a zvolali: „Vitaj znovu medzi nami, Betka!“

Všetci boli ostrihaní dohola, aj Maja, ktorá bola taká pyšná na svoje kučery, aj Paľo, aj Elena a Janko a Petra... Všetci. Vstali a ponáhľali sa objať Betku, ktorá nevedela, či má plakať, alebo sa smiať, a iba zašepkala: „Ďakujem...“

Spoza katedry sa usmieval aj profesor Donati, ktorý si vlasy nedal ostrihať, lebo mal plešinu a jeho hlava vyzerala ako biliardová guľa.

Tí, ktorí pomáhajú iným znášať utrpenie, milujú Božím srdcom.

Ďakovná púť v Krásnom Brode

(pozvanie na púť farností protopresbyteriátu)

GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV farnosti protopresbyteriátu HUMENNÉ
požívajú na

Ďakovnú Púť

v rámci Jubilejného roka Prešovskej archieparchie

24. november 2018 - Krásny Brod

PROGRAM
ĎAKOVNEJ
PÚTE

- 9¹⁵** privítanie pútnikov, modlitba sv. ruženca
10⁰⁰ svätá liturgia (o. Martin Zlacký, humenský vikár)
priestor na osobné voľno, súkromnú modlitbu
13⁰⁰ Moleben k Presvätej Bohorodičke

„Presvätá Bohorodička, svojimi modlitbami sprevádzaš
Prešovskú eparchiu už dvesto rokov a aj teraz
sa k tebe v našej archieparchii s dôverou obraciame.“

Liturgický program

**Liturgický program po 26. nedeli po Päťdesiatnici
od 19.11. do 25.11. 2018**

Pondelok 19.11.	Sv. prorok Abdiáš Sv. mučeník Barlaam	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Anna † Vasil'
Utorok 20.11.	Predsviatok Vstupu Bohorodičky do chrámu Bl. Jozafáta Hordaševská	06:30 sv. lit. (csl.) 17:00 sv. lit. (slov.) Moleben k bl. Jozafáto s prosbami	* Mária * <i>reh. sestričky z farnosti</i>
Streda 21.11.	Vstup Presvätej Bohorodičky do chrámu mirovanie, požehnanie detí	06:30 Utierenň 07:30 sv. liturgia (csl.) 12:30 sv. lit. (slov.) 18:00 sv. lit. (slov.)	* Anna GJZ * <i>za farnosť</i>
Štvrtok 22.11.	Svätý apoštol Filemon a spoločníci	06:30 sv. liturgia (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Jozef, Štefan, Juraj... * Aneta
Piatok 23.11.	Naši otcovia svätý Amfilochios, ikonijský biskup a Gregor, akragantský biskup zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Anna, Ján, Michal, Anna † Helena, Alica, Miroslav...
Sobota 24.11.	Svätá veľkomučénica Katarína Svätý veľkomučeník Merkúr	06:30 sv. lit. (csl.) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	† Michal, Mária, Jozef † Dušan, Mária
Nedeľa 25.11.	27. nedeľa po Päťdesiatnici – Nedeľa Krista Kráľa hl. 2 mirovanie	07:30 sv. liturgia (slov.) 09:00 sv. liturgia (csl.) 11:00 sv. liturgia (slov.) 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	* Juraj * <i>za farnosť</i> * <i>za farnosť</i> * Ondrej s rod.

Liturgický program

Liturgický program po 27. nedeli po Päťdesiatnici
od 26.11. do 02.12. 2018

Pondelok 26.11.	Prep. otec Alypios Stípnik	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† z rod. <i>Dadovej</i> † <i>Terézia</i>
Utorok 27.11.	Svätý mučeník Jakub Perzský	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† <i>Milan</i> † <i>Jozef, Anna</i>
Streda 28.11.	Prepodobný mučeník Štefan Nový	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† <i>Ján</i> † <i>Milan, Eva, Ján...</i>
Štvrtok 29.11.	Svätý mučeník Paramon	06:30 sv. liturgia (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† <i>Ján, Jana</i> † <i>Mária, Martin, Anna, Dušan</i>
Piatok 30.11.	Svätý apoštol Andrej Prvopovoláný zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† <i>Ján (panychída)</i> † <i>Anna, Ján, Juraj...</i>
Sobota 01.12.	Svätý prorok Nahum	06:30 sv. lit. (csl.) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	† <i>Michal</i> † <i>Kvetoslava</i>
Nedeľa 02.12.	28. nedeľa po Päťdesiatnici Sv. prorok Habakuk hl. 1 Zbierka: Charita II.	07:30 sv. liturgia (slov.) 09:00 sv. liturgia (csl.) 11:00 sv. liturgia (slov.) 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	* <i>Štefan, Emília, Adriána, Martin s rod.</i> * <i>za farnosť</i> * <i>Jana, Patrícia, Jakub, Peter</i> * <i>Milan, Táňa, Helena</i>

Sestra Jozafata Michajlina Hordaševská

(20. novembra)

Sestra Jozafata sa narodila 26. novembra 1869 ako piata z deviatich detí. Otec Hyacint bol umeleckým stolárom v službách kniežaťa Sapiehu, matka Mária bola veľmi nábožná žena. Jej sestra Anna tiež vstúpila do Kongregácie SSNPM. Michajline boli v rodine vytvorené najlepšie podmienky pre dobrý náboženský život. Už niekoľko rokov pred vstupom do kláštora sa zasvätila Bohu privátnym sľubom panenstva. Veľmi túžila zasvätiť celý svoj život Bohu, a tak sa rozhodla vstúpiť ku klauzúrnym sestrám

baziliánkam, lebo v tom čase neexistoval iný ženský rád východného obradu. Tohto svojho rozhodnutia sa zriekla na návrh otca Lomnického, ktorý ju žiadal, aby sa stala spoluzakladateľkou novej Kongregácie. S pokorou prijala túto úlohu a viedla Kongregáciu s veľkou zodpovednosťou a láskou

Odvaha, rozhodnosť a dôvera v Božiu prozreteľnosť pomohli sestre Jozafate pri vedení Kongregácie v jej počiatkoch. Viedla príkladný rehoľný život. Dlhé hodiny bdela v modlitbách a konala prísne kajúce skutky. Sestra Jozafata je

nám príkladom vernosti svojmu povolaniu a vytrvaniu až do konca. Je nám príkladom aj v službe iným, najmä tým, ktorí to najviac potrebujú. Naozajstným darom pre nás všetkých je jej jednoduchosť a prispôsobenie sa

každému. Túžila ísť spolu so všetkými, namiesto toho, aby bola vo všetkom prvá. Život Jozafaty bol naplnený činnosťou, sprevádzaný úsmevom na tvári, trpezlivosťou a láskavosťou. Nezmenilo sa to ani počas ťažkej choroby – tuberkulózy kostí. Zomrela 7. apríla 1919 na sviatok

Zvestovania Panny Márie vo veku 49 rokov s modlitbou na perách: „Ježiš, Mária, Jozef, vám odovzdam svoje srdce, telo i dušu...“

Sestra Jozafata je príkladom vernosti svojmu povolaniu a vytrvaniu až do konca. Je príkladom aj v službe iným, najmä tým, ktorí to najviac potrebujú. Naozajstným darom pre nás všetkých je jej jednoduchosť a prispôsobenie sa každému.

6. apríla 1998 vyhlásil Svätý Otec Ján Pavol II. sestru Jozafatu za úctyhodnú a 27. júna 2001 vo Lvove za blahoslavenú.

Uvedenie Presvätej Bohorodičky do chrámu (21. novembra)

„Velebíme Ťa, presvätá Panna, dievčatko Bohom vyvolené a oslavujeme tvoj príchod do chrámu Pánovho.“
(velebenie sviatku)

Sviatok Vstupu našej presvätej Vládkyne, Bohorodičky Márie, vždy Panny, do chrámu sa vyvinul na podklade tradície. Sväté Písmo neopisuje udalosť tohto sviatku.

Tradícia sa opiera o apokryfné Jakubovo protoevanjelium. Joachim a Anna boli bezdetní. Sľúbili, že keď sa im narodí dieťa, dajú ho na výchovu do Jeruzalemského chrámu. Trojročnú Máriu priniesli rodičia do chrámu. Pri dverách očakával Máriu veľkňaz, ktorý ju z Božieho vnuknutia uviedol nielen do chrámu, ale aj do veľsvätyne, kde mohol vstúpiť len raz za rok. V chráme žila Bohorodička až do zásnub so svätým Jozefom.

Sviatok patrí k dvanástim veľkým sviatkom liturgického roku. O sviatku existuje zmienka už v 5. storočí. Trvalo však niekoľko storočí, kým sa tento sviatok rozšíril po celom Východe. Z niektorých svedectiev je zrejmé, že sviatok bol ustanovený v 8. storočí a hneď na to sa stal všeobecne rozšíreným.

Na Západ prišiel sviatok Uvedenia dosť neskoro – až koncom 14. stor., a v polovici 15. stor. sa rozšíril do celej Európy. Aj Západná cirkev slávi sviatok Uvedenia v ten istý deň ako východná cirkev, 21. novembra, pričom ho nazýva Obetovanie Panny Márie. V stredoveku bolo Uvedenie do chrámu obľúbenou témou ikonografie.

Na tento sviatok je zvykom požehnávať deti v chráme.

O ikone sviatku

Chrám – jeden zo základných náboženských pojmov: príbytok Boha uprostred ľudí. V Starom zákone je chrám miestom, ktoré vybral sám Boh, miestom milosti, kde sa počas posviacky zjavuje Pánova sláva v podobe oblaku, ktorá naplnila svätyňu (porov. 1 Kr 8, 10-11). Zo všetkých končín sveta putovali do chrámu, aby uvideli „Božiu tvár“ (Ž 42, 3).

V ikonografii nadobúdajú tieto motívy mariánsky význam. Oblak, ktorý zahalil horu Sion, je predznamenáva zoslanie Svätého Ducha na Máriu pri Zvestovaní (porov. Lk, 1, 35). A vstup do chrámu vytvára základ pre apokryfné rozprávania, ktoré má symbolický význam. Hovorí sa tam, že vo veku troch rokov prišla Mária

do chrámu nie na púť, ale aby tam trvale bývala. Prijímajúc potravu od anjela, pracovala na zhotovení závesu pre Svätyňu svätých. Keď ju priviedli rodičia, stretáva sa s kňazom Zachariášom, symbolom Starého zákona. On predstaví Bohu matku Toho, koho potom ona sama privedie k tomuto kňazovi.

Sviatok Uvedenia do chrámu slávnostne oslavovali mnísi. Videli v ňom klasický príklad rozjímania (nahliadania, meditácie), ktorého typickým vzorom je Mária. Chlieb, ktorý prinášajú anjeli – je theoria – videnie – Boha, nakoľko je to možné v tomto živote. Mária prijíma tento chlieb, pričom tká prikrývku pre svätyňu. Už Origenes videl v tejto prikrývke symbol ľudskosti Krista, cez ktorú treba preniknúť duchovným pohľadom, aby človek mohol objaviť v pokornej podobe božskosť Slova. Ľudskosť, ktorá pred ostatnými Boha zakrýva, Márii ho odhaľuje.

Máriu vedie do chrámu procesia panien so zapálenými sviecam: čistota srdca a svetlo milosti je nevyhnutnou podmienkou pre poznanie Božích tajomstiev (porov. Mt 5, 8). Inokedy je Prečistá zobrazená vo chvíli, keď sa chystá

vykročiť na tri schody, ktoré vedú do chrámu: od theoria rozjímanie o viditeľných veciach prechádza k rozjímaniu o neviditeľných a nakoniec – k „bohosloviu“ – nahliadaniu Presvätej Trojice.

Keď podľa legendy mala Bohorodička pri tejto udalosti len tri roky, chcelo sa tým zdôrazniť, že duchovná zrelosť sa značne líši od fyzickej a že to, čo je utajené pred múdrymi tohto sveta, môže byť zjavené deťom (porov. Lk 10, 21).

Božia Matka je teda počas tohto sviatku predstavená ako tá, ktorá sa stáva chrámom Ježiša Krista, obrazom toho, čím sa každý kresťan stáva prostredníctvom krstu.

Máriin vstup a život v chráme sú teda aj naším vstupom a naším životom v chráme, ktorým je Ježiš Kristus, podľa evanjelia. Toto he teda Božia dobrotivosť a spása ľudí: urobiť z nich príbytok Krista Boha medzi ľuďmi, ako sa to ospevuje v tropári sviatku: „*Dnešný sviatok nám pripomína dobrotu Božiu a je predzvestou spásy ľudstva. Do Božieho chrámu vstupuje Panna a všetkým zvestuje príchod Krista.*“

Kontakt

Adresa: Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: kancelária: 057/ 775 3628

Web: www.grkathe.sk

E-mail: úrad: humenne@grkatpo.sk

farár: ilkomirko@gmail.com

kaplán: pavoolster@gmail.com

Úradné hodiny na farskom úrade

Pondelok:	8.00 - 10.00	- - -
Utorok:	- - -	14.30 - 16.00
Streda:	8.00 - 10.00	14.30 - 16.00
Štvrtok:	- - -	14.30 - 16.00
Piatok:	8.00 - 10.00	- - -

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená!

Ak žiadate o krst

Krst nahlási jeden z rodičov **aspoň 2 týždne** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred narodením dieťaťa**. Ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**, zabezpečte si ku krstu dieťaťa aj **písomné dovoľenie od kňaza**, kde **aktuálne bývate**.

Ak žiadate o sobáš

- 1) a máte všetky iniciačné sviatosti – krst, myropomazanie, sväté prijímanie – minimálne **3 mesiace vopred**,
- 2) ak niektorá z iniciačných sviatostí Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**,
- 3) ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuky), príp. aj cirkevnú sobášnu zápisnicu s náležitosťami a dovoľenie kňaza, kde aktuálne bývate.

Ak žiadate o výpis z matriky: krstný, resp. sobášny list

Krstný, resp. sobášny list je možné vyžiadať si osobne, telefonicky, či mailom.

Užitočné telefónne čísla

Zaopatrovanie (non-stop): 0907 323 733

Charita a sklad solidarity: 057 775 69 93

Gymnázium sv. Jána Zlatoústeho: 057 778 33 98

FARSKÉ ZVESTI

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,20 €)

IBAN farnosti: SK3009000000000086909038

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.

Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.

Zodpovední za vydanie: **o. Miroslav Il'ko, o. Pavol Dancák ml.**